

band

Pingel - 0:07

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 538, tijdvak 1953-1858, hoofdstuk 9, Sarah Vaughan, deel 4. Waarin 8 stukken uit een project met Ernie Wilkins, aan het slot iets anders. Ernie Wilkins, saxofonist en arrangeur, was in oktober 1955 voor Mercury bij drie achtereenvolgende sessions voor Mercury bezig - die bracht deze opnamen uit op het jazzlabel Emarcy. Alles staat compleet op 17 CDs die 1953 t/m '59 bestrijken, Polygram stelde mij deze alleen in Japan uitgebrachte serie ter beschikking. De band: Ernie Royal en Bernie Glow-trompet, J.J.Johnson en Kai Winding-trombone, Cannonball Adderley en Sam Marowitz-alt, Jerome Richardson-tenorsaxofoon. En fluit. Jimmy Jones-piano, Turk Van lake-gitaar, Joe Benjamin-bas, Roy Haynes-drums. De ritmesectie minus gitaar was Sarah Vaughan vaste begeleidingstrio. Van Martin en Blane: "An occasional man".

Vol 1
disc 5

Sarah Vaughan: An occasional man (H.Martin, R.Blane)
7 - 2:31 - Mercury 826 325-2

"An occasional man". Nu van George en Ira Gershwin "Soon".

idem

Sarah Vaughan: Soon (G & I Gershwin)
8 - 2:35 - idem

"Soon". Ray Noble's "Cherokee" werd in jazz een classic door altsaxofonist Charlie Parker, die alleen het aaccordenschema gebruikte en het stuk "Koko" noemde. Al in 1943 kende Sarah Vaughan Parker, die met Dizzy Gillespie etc. bij Eral Hines speelden, Sas was zangeres en pianiste in de band en heeft Bebop-elementen tot een eigen stukje van haar expressie gemaakt. Vandaar nu met Cannonball Adderley als altsaxofonist -Parker was toen een half jaar daarvoor overleden met de eigenlijke melodie maar alles te maken hebben met "Koko": "Cherokee".

idem

Sarah Vaughan: Cherokee (Ray Noble)
9 - 2:30 - idem

"Cherokee". Weer een song van de gebroeders Gershwin, met een pianosolo van Jimmy Jones "Maybe".

idem

Sarah Vaughan: Maybe (G & I Gershwin)
10 - 2:32 - idem

"Maybe". Laatste stuk bij de tweede session, 26 oktober 1955. Volgen er nu nog vier uit de derde en laatste, van 27 oktober. Richard Rodgers-muziek, Laurence Hart-tekst: "Why can't I".

idem Sarah Vaughan: Why can't I (Rodgers, Hart)
11 - 2:54 - idem

"Why can't I". Net als "Cherokee" werd de volgende pop-song veel bekender als jazzstuk, al of niet gezongen. Het werd wel het volkslied van de Bebop genoemd, Cannonball en Sas kunnen, (en mochten), er hard tegenaan gaan. "How high the moon".

idem Sarah Vaughan: How high the moon (Hamilton, Lewis)
12 - 2:36 - idem

"How high the moon", ooit als heel lieflijk liedje gemaakt door Nancy Hamilton (tekst) en Morgan Lewis (muziek).

Nu de 3e en mastertake van "Over the rainbow".

idem Sarah Vaughan: Over the rainbow (Harburg, Arlen)
14 - 3:29 - idem

"Over the rainbow" - muziek Harold Arlen, tekst Yip Harburg.

"Oh my", laatste van de session, vergde 8 takes waarvan 2 en 6 nu beschikbaar zijn, die 8ste was de master. Johnny Green's

"Oh my", onuitgebracht 6e take.

idem Sarah Vaughan: Oh my (J.Green)
16 - 2:24 - idem

"Oh my", NYC 27 oktober 1955. Sarah Vaughan met een studio-orkest geleid door arrangeur Ernie Wilkins, met Ernie Royal en Bernie Glow-trompet, J.J.Johnson en Kai Winding-trombone, Cannonball Adderley en Sam Marowitz-alt, Jerome Richardson-tenorsaxofoon + fluit. Jimmy Jones-piano, Turk Van Lake-gitaar, Joe Benjamin-bas, Roy Haynes-drums. Volgde opnamen met een luxe orkest olv. Hal Mooney, maar hier, in tegenstelling tot Peretti, een aantal mooie songs waar de arrangeur jazzhalve duidelijk zijn best op heeft gedaan. Als als afsluiting Billy Strayhorn's "Lush life".

Vol 1 Sarah Vaughan: Lush life (Strayhorn)
disc 6 4 - 4:03 - Mercury 826 326-2

"Lush life" - Mercury NYC 1 april 1956, uitgebracht op Emarcy. Sarah Vaughan met een orkest olv. Hal Mooney. Waarvan volgende keer nog twee stukken, dit was NOS Jazzgeschiedenis 538, Mdr.

0 0 0 0 0 NA 162 212

20:37

mont. 03.05.51